

Det konservative Folkepartis Ordfører i Landstinget, Jørgen Jørgensen, var enig i, at Loven er af meget ringe Værdi, set i Forhold til det store Beløb, der udbetales til offentlige Arbejder. Hvis Loven skulde kunne bruges af Kommunerne, maatte den efter Ordførerens Mening gøres meget mere smidig. Det konservative Mindretal udtalte i Betænkningen, at man efterhaanden har fjernet sig helt fra den Tanke, hvorpaa Loven af 15. December 1934 byggede, og at »den nugældende Lov er en almindelig Beskæftigelseslov væsentlig af samme Karakter som Bestemmelserne i Lov af 13. April 1938 om Beskæftigelsesforanstaltninger».

Ved 3. Behandling afholdt Venstres og Det konservative Folkepartis Medlemmer sig fra at stemme. Lovforslaget vedtoges derefter i Landstinget med 34 Stemmer, i Folketinget med 55 Stemmer, idet henholdsvis 23 og 38 hverken stemte for eller imod.

98. Lov om Ændring i Lov Nr. 5 af 18. Januar 1934 om Mægling i Arbejdsstridigheder. (Socialminister Ludvig Christensen). [A. Sp. 2417. — C. Sp. 277 og 357].

Fremsat i Landstinget $18/10$ (L. Sp. 51). 1. Beh. $20/10$ (L. Sp. 62). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Josef Andersson [Formand], Axel Christensen, Erik Jacobsen, Jens Jensen, A. Johansen, Kantsø, Laurits Knudsen, Fr. Kristiansen [Sekretær], Lange, Jørgen Møller, Johs. Nielsen, Schumann, Stensballe, Thisted Knudsen og Unmack). Betænkning (B. Sp. 377) afgivet $6/3$. (Ordfører: Josef Andersson). 2. Beh. $8/3$ (L. Sp. 1054). 3. Beh. $8/3$ (L. Sp. 1056). *Oversendt til Folketinget*. 1. Beh. $12/3$ (F. Sp. 3196). 2. Beh. $14/3$ (F. Sp. 3237). 3. Beh. $19/3$ (F. Sp. 3489). *Loven stadfæstet 20. Marts 1940.* (Lov-Tid. Nr. 96).

1. I § 8, Stk. 2, i Lov Nr. 5 af 18. Januar 1934 om Mægling i Arbejdsstridigheder er det bestemt, at Forligsmanden kan forlange, at der til Afgørelse af, om et Mæglingsforslag omfattende flere Fag er vedtaget eller forkastet, skal foretages en *Sammenlægning* af Resultaterne af Afstemningerne for de forskellige inddragne Fag, og de stillede Forslag skal da betragtes som vedtaget, hvis der som Helhed foreligger et Flertal for Vedtagelsen. Ved Udregningen heraf skal i Tilfælde af Urafstemning denne lægges til Grund, medens, hvor Afgørelsen er truffet af en kompetent Forsamling, Afstemningen